

husker ret. Jeg har ikke kunnet forstaa, at denne Lovgivningsretning er rigtig, og jeg nærer ogsaa nu en stærk Tvivl derom. Jeg har ikke noget imod, at der gives stramme Regler for Arbejdet i Fabrikker, og jeg mener, at som Regel bør Børn forhindres i at arbejde der, da Arbejdet er af en ejendommelig Art, til Dels automatisk, hvilket sikkert er i høj Grad svækkende for Børn. Men Arbejdet ved Landbruget er noget ganske andet, er lige det modsatte, idet det er sundt og heldigt for Børnene. Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag om Børns Arbejde i Landbruget er ikke blot uheldige, men jeg tror i Virkeligheden umulige, og jeg nærer den Opfattelse, at hvis Lovforslaget blev Lov, som det var fremsat, vilde det paa det Punkt enten blive, hvad man kalder en død Lov, eller ogsaa vilde man ret hurtigt blive nødt til at ændre det. De Bestemmelser, jeg sigter til, er Bestemmelserne i § 16, der siger, at Børn, der endnu ikke er lovligt udskrevne af Skolen, ikke maa benyttes til Arbejde ved de i nærværende Kapitel omhandlede Maskiner. Udvalget har ogsaa forstaaet, at Lovforslaget maatte rettes paa dette Punkt, og har stillet 2 Ændringsforslag, et under Nr. 10, stillet af et Flertal, og et under Nr. 11, stillet af et Mindretal. Intet af de to Ændringsforslag er helt tilfredsstillende, i det mindste er der ingen af dem, der helt tilfredsstiller mig. Ændringsforslaget under Nr. 11 gaar lidt videre end det andet paa eet Omraade, og Ændringsforslaget under Nr. 10 gaar lidt videre paa et andet Omraade, men da det sidste med Hensyn til Frihed spænder over nok saa vidt et Felt som Nr. 11, er jeg mest tilbøjelig til at stemme for Nr. 10, navnlig naar der kunde blive indført et Par meget smaa Ændringer.

Jeg kunde ønske, at der efter Ordet „Forældrene” i 2det Stykke skulde indføjes: „eller Husbonden”, og dernæst vilde jeg gerne have, at der i sidste Punktum efter Ordet „Benyttelse” indføjes: „ved et Tærskværk eller”. Disse Tilføjelser vilde gøre Ændringsforslaget betydelig mere forstaaeligt og ogsaa bedre. Det er en ren Misforstaaelse, at der skulde være nogen særlig Fare for Børn ved at hjælpe til, naar vi paa Landet tærsker med et Tærskværk. Det er i Virkeligheden langt farligere at binde en Ko, end det er at lægge ned paa et Bræt i en Lade, hvor der tærskes, eller køre et Par Heste i en Hestegang. Jeg vil henstille til den ærede Ordfører at tage disse to Smaaændringer under Overvejelse.

Ordføreren (C. Sørensen): Jeg vil først gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den ærede sidste Talers Henstilling om at foretage et Par Ændringer i Ændringsforslag Nr. 10 til § 16. Jeg ved ikke, om der er nogen Mulighed for i Udvalget at opnaa Enighed om disse Ændringer. Jeg skal gerne forsøge paa det, men Tiden er jo langt fremskreden, og hvis man skal have Lovforslaget ført igennem i denne Samling —, og det er jo det, der tages Sigte paa —, bliver det lidt vanskeligt at foretage yderligere Ændringer. For øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at Ændringsforslag Nr. 10 næsten ordret stemmer med § 4 i Lov af 12. April 1889. Naar man nu fra enkelte Sider saa stærkt holder paa, at vi skal gaa op med Grænsen for Børnearbejdet fra 12 til 14 Aar, volder det selvfølgelig altid Vanskeligheder, naar der foretages yderligere Udvidelser af Rammerne for Børnearbejdet. Desuden vil jeg sige, at den nugældende Bestemmelse har været fortolket saaledes, at den gælder ikke alene Forældrenes Tilsyn, men ogsaa Husbondens. Der staar ganske vist kun: „under umiddelbart og stadigt Tilsyn af en af Forældrene”. Men i Praksis har man altid forstaaet det saaledes, at det ogsaa gjaldt Husbondens Tilsyn. Jeg tror derfor, at det praktisk ikke er fornødent at foretage den af det ærede Medlem foreslaaede Ændring.

Jeg kommer saa til Ændringsforslaget om Kvinders Arbejde, hvorom jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds' (Sigvald Olsen) Udtalelser. Vi har ikke fra Flertallets Side kunnet slutte os til dette Ændringsforslag. Det er jo foranlediget ved en Bestemmelse, der indholdtes i Lovforslaget, da det i sin Tid blev forelagt oppe i Landstinget, om, at det skulde forbydes Kvinder at arbejde om Natten, og denne Bestemmelse var igen foranlediget ved en Vedtagelse paa en international Kongres i 1906 i Bern, hvor hele dette Spørgsmaal blev drøftet. Bestemmelsen om helt at forbyde Kvinders Arbejde om Natten i Fabrikker blev tiltraadt af en hel Række Lande, saasom Sverige, Tyskland, Østerrig-Ungarn, Svejts, Frankrig, Portugal, England, Belgien, Holland, Luxemburg og Danmark, for vort Vedkommende dog kun med det Forbehold, at det først kunde ske, naar vi i 1910—11 fik Fabrikloven till Revision. Landstinget stemte imidlertid denne Bestemmelse ud, og vi har heller ikke ment det rigtigt at gaa med til at forbyde Kvinder